

XIN CẢM TẠ DANH THIÊN CHÚA, VÌ NGÀI VẮN THÀNH TÍN YÊU THƯƠNG!

... Thứ bảy 3-5-2014 **tu huynh Damien Debaisieux** - đan sĩ Xitô thuộc Đan Viện Scourmont ở Chimay bên Vương Quốc Bỉ - được truyền chức Linh Mục. Tân Linh Mục người Pháp. Vào cuối buổi lễ Cha Damien ngỏ lời với cộng đoàn bày tỏ niềm hạnh phúc của một Linh Mục. Chứng từ như lời mời gọi mọi người cùng dâng lời cảm tạ THIÊN CHÚA về hồng ân Linh Mục. Xin nhường lời cho **Cha Damien Debaisieux**.

Nếu anh chị em có mặt cách đây bốn năm vào dịp lễ khấn dòng của tôi, hẳn anh chị em còn nhớ phản ứng của tôi. Phản ứng đó là lúc còn niên thiếu, khi lần đầu tiên đặt chân đến Đan Viện Xitô Scourmont, tôi đã long trọng tuyên bố: "Một điều chắc chắn là con sẽ không bao giờ trở thành đan sĩ!". Nhưng lúc ấy tôi lại không nói với anh chị em rằng, hồi nhỏ, mỗi khi người ta hỏi tôi sẽ làm gì khi lớn lên, nếu tôi không trả lời làm nghề nông, thì tôi thường hãnh diện trả lời: "Con sẽ làm linh mục!".

Song Thân và gia đình tôi luôn luôn tiếp nhận câu trả lời với niềm kính trọng và để tôi thông dong tiến bước trên đường đời như một ông cụ non! Trong khi đó thì những người khác mỗi lần nghe câu trả lời thường mỉm cười tỏ vẻ hoài nghi, bởi lẽ họ thầm nghĩ: "Rồi sẽ qua đi những ước vọng trẻ thơ!". Tôi cũng không thành công bao nhiêu với các bạn cùng tuổi thơ mỗi lần có dịp nói đến dự phóng tương lai sẽ trở thành linh mục. Có lẽ vì thế mà dần dần tôi không dám công khai đề cập đến ước muốn trở thành linh mục nữa vì sợ bị chế diễu nhạo cười.

Đứa bé muốn trở thành linh mục ấy nghĩ rằng mình đã đạt cú thành công, khi vào năm 20 tuổi, tôi có một cuộc hẹn với Cha Giám Đốc Chung Viện. Nhưng tôi lại không tính trước là tôi đã bỏ rơi cuộc hẹn. Lý do là vì năm ấy tôi 20 tuổi và một cuộc đời đang mở rộng trước mắt. Vài năm sau tôi có thể khôi hài kể lại câu chuyện đứa bé đó và khẳng định đây là "câu chuyện ngày xưa còn bé" và dĩ nhiên là anh chị em có thể đoán được là tôi nói: "Tôi sẽ không bao giờ trở thành linh mục!!!".

Tiếng Chúa Gọi lại trời lên vào năm tôi 27 tuổi sau một tuần tĩnh tâm tại Đan Viện Xitô này nơi tôi đến để gọi là "cho Chúa một cơ may cuối cùng". Một năm sau, đứa bé thành công, khi tôi chính thức gia nhập Chung Viện.

Đến năm 33 tuổi, tôi bất ngờ đổi hướng đi khi chọn đời sống đan tu. Chuyện trở thành linh mục được dời lại về sau, và có lẽ sẽ không bao giờ xảy ra.. Thế rồi, ngày hôm nay - bước vào tuổi 42 - Cộng Đoàn Đan Tu Xitô cho tôi ân huệ được trở thành linh mục. Tôi chân thành tri ân Cộng Đoàn. Về phần đứa bé, hẳn nó có thể hãnh diện nói: "Con đã nói trước với quý vị rồi mà!".

Tuy nhiên cần phải minh xác hai điều quan trọng.

Thứ nhất, nếu lúc nhỏ tôi từng muốn trở thành linh mục, thì không có nghĩa là điều này đã được viết trên Trời, rằng tôi không có chọn lựa nào khác và chắc chắn là chúng ta phải quy tụ lại nơi đây hôm nay. Không! Không phải thế! THIÊN CHÚA không hề đòi buộc tôi điều gì cả. Ngài chỉ trao hiến Tình Yêu Ngài cho tôi và khi quyết định hiến thân vào đời sống đan tu Xitô, là tôi chọn việc đáp lại Tiếng Gọi của Chúa.

Minh xác thứ hai. Điều chúng ta đang sống ngày hôm nay không phải là chuyện thành hình một giấc mơ trẻ thơ, nhưng là món quà ân phúc cho toàn thể Giáo Hội của Chúa. Tôi không trở thành linh mục cho riêng tôi, nhưng là để phục vụ Cộng Đoàn tôi, phục vụ Hội Thánh và phục vụ tất cả mọi người. Tôi không ở vào chạng cuối một giấc mơ như đứng trước khoảng trống không. Không! Hôm nay cũng như hôm qua và ngày mai, luôn luôn có cùng một câu hỏi mà tôi tự đặt ra cũng như từng người trong chúng ta tự đặt ra rằng: "Lạy Chúa, Chúa muốn cho con làm gì???". Và câu Chúa trả lời mãi mãi giống nhau đó là: "Con hãy yêu!".

Đúng thế. Tôi có thể quả quyết rằng tôi thật hạnh phúc được trở thành linh mục, bởi vì tôi là linh mục của một THIÊN CHÚA, lại một lần nữa, tỏ lộ Ngài trung tín với lời Ngài hứa, với giao ước của Ngài. Và chính sự trung tín này không ngừng cất vắn tôi, không ngừng kêu gọi chúng ta.

... "Lạy Chúa, con hết lòng cảm tạ, Ngài đã nghe lời miêng con xin. Giữa chư vị thiên thần, xin đàn ca kính Chúa, hướng về đền thánh, con phủ phục tôn thờ. Xin cảm tạ danh Chúa, vì Ngài vẫn thành tín yêu thương, đã đề cao danh thánh và lời hứa của Ngài trên tất cả mọi sự. Ngày con kêu cứu, Chúa đã thương đáp lại, đã gia tăng nghị lực cho tâm hồn. Lạy Chúa, mọi đế vương dưới trần đều cảm tạ khi nghe những lời miêng Ngài phán ra. Họ sẽ ca ngợi đường lối Chúa: "Vinh quang Chúa vĩ đại dường bao!" Chúa tuy thật cao cả, nhưng vẫn nhìn đến kẻ thấp hèn; đưa ngạo mạn ngông nghênh từ xa Ngài đã biết. Cho dù con gặp bước ngặt nghèo, Chúa vẫn bảo toàn mạng sống con. Địch thù đang hầm hầm giận dữ, Ngài ra tay chặn đứng, lấy tay uy quyền giải thoát con. Việc Chúa làm cho con Ngài sẽ hoàn tất; lạy Chúa, muôn ngàn đời Chúa vẫn trọn tình thương. Công trình do tay Ngài thực hiện, xin đừng bỏ dở dang" (Thánh Vịnh 138(137)).

("La Vie diocésaine de Soissons", Diocèse de Soissons, Laon et Saint-Quentin, No 06, Juin 2014, trang 163)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt